

mange studerende fra området vest for Store-Bælt som fra området øst for, svarende til befolkningsfordelingen. Det kan ligeledes være et mål at tilstræbe, at „vandringerne“ af universitetsstuderende mellem landsdelene udligner hinanden, således at antallet af studerende i de to områder bliver lige stort.

Forudsættes det således, at de studerende skal fordeles ligeligt mellem de to hovedlandsdele, kan de alternativt fordeles på to universiteter i hvert område eller på 3 universiteter vest for Store-Bælt og ét øst for. I det første tilfælde kan man formentlig inden for en overskuelig planlægningsperiode nå frem til, at hvert af de fire universiteter opnår en rimelig størrelse, mens man i det sidste tilfælde får ét meget stort universitet (mindst halvdelen af de studerende) og 3 mindre (i gennemsnit højst $\frac{1}{6}$ af de studerende ved hvert).

Jo mindre et universitet er, jo færre valgmuligheder kan der på økonomisk forsvarlig måde tilbydes de studerende. En stor del af de studerende vil således ikke kunne få deres studieønsker tilgodeset ved et lille universitet og vil derfor søge et større universitet med det resultat, at de store universiteter alt andet lige får et større rekrutteringsområde end de små universiteter. Med den ulige størrelse på universiteterne, der ville fremkomme, hvis man havde 3 universiteter vest for Store-Bælt og ét øst for, ville sidstnævnte formentlig kunne give et væsentlig bredere uddannelsesstilbud end de øvrige med det resultat, at forudsætningen om, at vandringerne vest-øst og øst-vest skulle udligne hinanden, ikke ville blive realiseret. Universitetet øst for Store-Bælt ville blive større end svarende til de i området hjemmehørende studenter.

For mange uddannelsesretninger ved universitetet vil man endvidere have overskredet den størrelse, hvor der er økonomiske fordæle forbundet med studentertalsudvidelser, og de organisatoriske vanskeligheder forbundet med de store studentertal modsvares således ikke af økonomiske fordele.

2. Aflastning af Københavns universitet.

I afsnit II.3. søger DSF at påvise, at man ved at placere et universitet i Ålborgområdet kan aflaste Københavns universitet i

lige så høj grad som ved at bygge i Roskilde, *såfremt udbygningstakten forudsættes at være den samme* (s. 5, stk. 2). Da DSF imidlertid samtidig forudsætter, at placeringen af et universitet i Ålborg vil føre til en øget tilgang af universitetsstuderende fra det norrøjske område — det vil sige, at den samlede tilgang til universiteterne stiger — vil udbygningstakten skulle være større i Ålborg, hvis Københavns universitet samtidig skal aflastes i lige så høj grad som ved, at der bygges i Roskilde.

Endvidere vil et universitet i Ålborg i højere grad aflaste Aarhus universitet end Københavns universitet, idet 68 pct. af de studerende fra Nordjylland studerer ved Aarhus universitet. I alt har Københavns universitet for øjeblikket kun godt 600 studerende fra Nordjylland. Man skal derfor ikke forvente, at Københavns universitet kan aflastes mærkbart ved, at der oprettes et universitet i Ålborg.

3. Fordelingen af studiepladser øst, vest for Store-Bælt.

Det anføres gentagne gange i DSFs redegørelse, at universitetskapaciteten i dag geografisk set er meget ulige fordelt. Det hedder således s. 11, stk. 2: „Det er således især studenterne vest for Store-Bælt, der må vælge enten at rejse til København eller at *undlade påbegyndelse* af et universitetsstudium. Pr. 1. oktober 1968 var der 20.820 studerende ved Københavns universitet og 9.509 studerende ved universiteterne vest for Store-Bælt — det vil sige ca. $\frac{2}{3}$ af studiepladserne findes øst for Store-Bælt og kun ca. $\frac{1}{3}$ vest for Store-Bælt“.

Det er grundlæggende forkert for universiteternes vedkommende at identificere antallet af studerende med antallet af studiepladser. De studerende kan frit vælge, ved hvilket universitet de vil studere.

Den nuværende fordeling af de studerende er således udtryk for de studerendes eget valg. Alene hvad angår uddannelser, der kun findes ved Københavns universitet, har studenterne valget mellem enten at tage til København eller ikke søge den pågældende uddannelse. For øjeblikket drejer det sig om uddannelse i faget legemsøvelser, enkelte discipliner inden for det matematisk-naturvidenskabelige område, enkelte magisteruddannelser ved det filosofiske fakultet